

mand og for Mange, der ikke kunne udskrives til Matroser, saa at sætte en Betingelse, som kun Saa have Leilighed at opfyldes. Jeg er ganske tilfreds med, at der bliver sat strengere Betingelser end de, som ere fremsatte i Lovforslaget, og navnlig med saadanne, som ere gjældende for Hertugdømmerne, hvilke den høitærede Justitsminister omtalte, at man havde tænkt paa ogsaa at ville gjøre gjældende i Danmark. Hensigten her er blot, at de lange Reiser til Ostindien eller Vestindien kunde æqvivaleres med Reiser her hjemme paa de nordlige Have, hvad enten det saa skal være til Grønland, Island, England, Preussen, Rusland eller andre Steder paa disse nordlige Farvande. Idet den høitærede Marineminister sluttede sig til Justitsministeren, bemærkede han endvidere, at Forordningen fordrer, at En skal have faret som Matros i 7 Aar, og meente, at der ogsaa i den Henseende laa en stor Lettelse i Lovforslaget. Nu siger Forordningen, at han kan erholde Styrmandspatent, naar han har en Alder af 20 Aar, og Forslaget siger 21 Aar, og de sige begge 7 Aar; altsaa forekommer det mig ikke, at Forslaget er lettere end den bestaaende Lovgivning. Naar det altsaa hedder i Lovforslaget: „naar en Matros har faret i 7 Aar“, saa har jeg derved villet udtrykke ganske det Samme, som staaer i Loven, og har derved slet ikke tilsigtet at gjøre nogen Forandring. Foraaavdi det imidlertid ved nærværende Lovforslag ikke — saaledes som ved et Lovforslag, jeg indbragte forleden Dag — kommer an paa at have et Princip, da der jo slet ikke har været opfastet mindste Tvivl om, at dette Lovforslag er berettiget, og foraaavdi som den høitærede Justitsminister har antydnet, at der snart vil udkomme en Lov, hvori de Betingelser, som ere gjældende for Hertugdømmerne, ogsaa vilde blive gjældende for Danmark, skal jeg i den Forventning, at en saadan Lov snart udkommer, tage mit Forslag tilbage, thi saa er Hensigten opnaaet.

Formanden: Jeg maa dog opfordre den ærede Forslagsstiller til at give en ubetinget Erklæring.

Meier: Det er en aldeles ubetinget Erklæring, at jeg i Forventning af, at der vil udkomme en Lov, tager mit Forslag tilbage.

Formanden: Det er en aldeles ubetinget Erklæring.

Meier: Jeg maa gjøre den høitærede Formand opmærksom paa, at det vel maa være mig tilladt at have en Forventning, om, hvad der vil ske; idet jeg hos mig selv har denne Forventning som Bevæggrund, tager jeg mit Lovforslag tilbage; dette er en ubetinget Erklæring.

Formanden: Ja, naar den ærede Forslagsstiller siger: jeg tager mit Lovforslag tilbage, idet jeg „forventer dette“, saa er det meget rigtigt; men det sagde den ærede Forslagsstiller ikke for, han sagde, at han vilde tage sit Forslag tilbage, naar Justitsministeren tilstiftede, at et Lovforslag, som omfattede denne Gjenstand, snart vilde komme ud.

Forslaget er altsaa taget tilbage; jeg veed ikke om nogen Anden optager det (Ophold). Det er saaledes bortfalden.

Man gif derpaa til det 5te Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov om en aarlig Understøttelse til fire forhenværende Formænd ved Opnudringsvæsenet i Kjøbenhavn.

Uden Afstemning vedtoges det, at Lovforslaget skulde nyde Fremme.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til 1ste Behandling af Udkast til Lov angaaende den directe Indførsel fra andre Verdensdele, samt angaaende Tarifen for Lastpenge. (Lovudkastet findes i Anhanget Spalte 275 og flg.)

Rosenørn: Jeg skal tillade mig at forespørge, om ikke den Sum, som bliver tilbage af Remissionen, efterat de Begunstigelser ere traadte istedetfor, som indrømmes ved Lovforslaget, omtrent vil svare til, hvad Skibsklaringsportlerne i indenrigg Fart ville udgjøre. Det forekommer mig nemlig, at, hvis Skibsklaringsportlerne i indenrigg Fart kunne ophæves, uden at man derved kom ud over det Beløb, som Remissionen hidtil har udgjort, saa vilde det være consequent at have disse Afgifter; thi, skjøndt Skibsklaringsportlerne kun